ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ

2004 *2009*

Επιτροπή Νομικών Θεμάτων
Ο Πρόεδρος

Κύριο Jean-Marie Cavada
Πρόεδρο
Επιτροπή Πολιτικών Ελευθεριών, Δικαιοσύνης και Εσωτερικών Υποθέσεων
ΒΡΥΞΕΛΛΕΣ

Θέμα: Νομική βάση της πρωτοβουλίας του Βασιλείου του Βελγίου όσον αφορά τη θέσπιση, από το Συμβούλιο, απόφασης-πλαισίου σχετικά με την αναγνώριση και την εκτέλεση στην Ευρωπαϊκή Ένωση των απαγορεύσεων που επιβάλλονται συνεπεία καταδικαστικών αποφάσεων για σεξουαλικά εγκλήματα εις βάρος παιδιών (14207/2004 – C6-0244/2004 – 2004/0818(CNS))[1]

Κύριε Πρόεδρε,

Με επιστολή της 6ης Οκτωβρίου 2005, ζητήσατε γνωμοδότηση από την Επιτροπή Νομικών Θεμάτων, σύμφωνα με το άρθρο 35, παράγραφος 2, του Κανονισμού, σχετικά με την ισχύ και την καταλληλότητα της νομικής βάσης της ανωτέρω πρότασης της Επιτροπής.

Η επιτροπή εξέτασε το εν λόγω ζήτημα κατά τη συνεδρίασή της στις 22 Νοεμβρίου 2005.

Γενικά

Αν και η παρούσα νομική βάση αποτελείται από το άρθρο 31 παράγραφος 1 σημείο α)[2] και το άρθρο 34 παράγραφος 2 σημείο β) της Συνθήκης ΕΕ, ο εισηγητής της Επιτροπής Πολιτικών Ελευθεριών, κ. Sonik, θεωρεί ότι η προσθήκη αναφοράς στο άρθρο 31 σημείο γ), προκειμένου η νομική βάση να αποτελείται από το άρθρο 31 παράγραφος 1 σημεία α) και γ) και το άρθρο 34 παράγραφος 2 σημείο β), έχει ως στόχο αφενός «να βελτιωθεί η πρόσβαση στις πληροφορίες που αναφέρονται στις απαγορεύσεις (μέσω της υποχρεωτικής εγγραφής των απαγορεύσεων στο ποινικό μητρώο) και αφετέρου να καταστεί υποχρεωτική η εκτέλεσή τους.

[1] Δεν έχει δημοσιευθεί ακόμη στην ΕΕ.
[2] Στο κείμενο της πρωτοβουλίας υπάρχει ένα τυπογραφικό σφάλμα: αντί για «άρθρο 31 σημείο α)» θα έπρεπε να αναγράφεται «άρθρο 31 **παράγραφος 1** σημείο α)».

Νομική βάση

Κάθε κοινοτική πράξη πρέπει να στηρίζεται σε νομική βάση οριζόμενη στη Συνθήκη (ή σε άλλη νομική πράξη για την εφαρμογή της οποίας θεσπίζεται). Η νομική βάση καθορίζει την αρμοδιότητα της Κοινότητας *ratione materiae* και προσδιορίζει τον τρόπο άσκησης της αρμοδιότητας αυτής, ήτοι το νομοθετικό μέσο (ή τα νομοθετικά μέσα) που μπορεί να χρησιμοποιηθεί και τη σχετική διαδικασία λήψης αποφάσεων.

Σύμφωνα με το Δικαστήριο, η επιλογή της νομικής βάσης δεν γίνεται με υποκειμενικά κριτήρια, αλλά «πρέπει να στηρίζεται σε αντικειμενικά στοιχεία επιδεχόμενα δικαστικό έλεγχο»[1], όπως ο σκοπός και το περιεχόμενο του εξεταζόμενου μέτρου[2]. Επιπλέον, ο αποφασιστικός παράγων πρέπει να είναι ο βασικός σκοπός του μέτρου[3].

Σύμφωνα με τη νομολογία του Δικαστηρίου, ένα γενικό άρθρο της Συνθήκης αποτελεί επαρκή νομική βάση ακόμη και αν το εξεταζόμενο μέτρο επιδιώκει επίσης, δευτερευόντως, την επίτευξη στόχου που επιδιώκεται από ειδικό άρθρο της Συνθήκης[4].

Ωστόσο, σε περίπτωση που ένα μέτρο επιδιώκει ταυτοχρόνως διαφόρους άρρηκτα αλληλοσυνδεδεμένους στόχους και κανείς εξ αυτών δεν είναι δευτερεύων ή έμμεσος σε σχέση με τους άλλους, το μέτρο πρέπει να βασίζεται στις διάφορες σχετικές διατάξεις της Συνθήκης[5], εκτός και εάν αυτό είναι αδύνατο λόγω αμοιβαίας ασυμβατότητας των διαδικασιών λήψης αποφάσεων που ορίζονται στις διατάξεις[6].

Οι σχετικές διατάξεις της Συνθήκης ΕΕ

Άρθρο 31

1. Η από κοινού δράση για τη δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις περιλαμβάνει, μεταξύ άλλων, τα εξής:

α) διευκόλυνση και επιτάχυνση της συνεργασίας μεταξύ των αρμόδιων υπουργείων και των δικαστικών αρχών ή αντίστοιχων αρμόδιων αρχών των κρατών μελών, συμπεριλαμβανομένης της συνεργασίας, όταν ενδείκνυται, μέσω της Eurojust, σε σχέση με τη διεξαγωγή δικών και την εκτέλεση αποφάσεων·

β) ...

---

[1] Υπόθεση 45/86, *Επιτροπή* κατά *Συμβουλίου* [1987] Συλλ. 1439, παρ. 5.
[2] Υπόθεση C-300/89, Επιτροπή κατά *Συμβουλίου* [1991] Συλλ. I-287, παρ. 10.
[3] Υπόθεση C-377/98, *Κάτω Χώρες* κατά *Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και Συμβουλίου* [2001] Συλλ. I-7079, παρ. 27.α
[4] Υπόθεση C-377/98 *Κάτω Χώρες* κατά *Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και Συμβουλίου* [2001] Συλλ. I-7079, παρ. 27-28· υπόθεση C-491/01 *British American Tobacco (Investments) και Imperial Tobacco* [2002] Συλλ. I-11453, παρ. 93-94.
[5] Υπόθεση 165/87 *Επιτροπή* κατά *Συμβουλίου* [1988] Συλλ. 5545, παρ. 11.
[6] Βλ. *π.χ.*, υπόθεση C-300/89 *Επιτροπή* κατά *Συμβουλίου* [1991] Συλλ. I-2867, παρ. 17-21 (υπόθεση *διοξειδίου του τιτανίου*), υπόθεση C-388/01 *Επιτροπή* κατά *Συμβουλίου* [2004] Συλλ. I-4829, παρ. 58 και υπόθεση C-491/01 *British American Tobacco* [2002] Συλλ. I-11453, παρ. 103-111.

γ) εξασφάλιση της συμβατότητας των κανόνων που εφαρμόζονται στα κράτη μέλη, στο βαθμό που είναι αναγκαίο, για τη βελτίωση της εν λόγω συνεργασίας·
....

Άρθρο 34
1. ...

2. το Συμβούλιο λαμβάνει μέτρα και προωθεί, με τις κατάλληλες μορφές και διαδικασίες, όπως ορίζονται στον παρόντα τίτλο, τη συνεργασία η οποία συμβάλλει στην επιδίωξη των στόχων της Ένωσης. Προς το σκοπό αυτό, αποφασίζοντας ομόφωνα κατόπιν πρωτοβουλίας οποιουδήποτε κράτους μέλους ή της Επιτροπής, το Συμβούλιο μπορεί:

α) ....

β) να υιοθετεί αποφάσεις-πλαίσιο με σκοπό την προσέγγιση των νομοθετικών και κανονιστικών διατάξεων των κρατών μελών. Οι αποφάσεις-πλαίσιο δεσμεύουν τα κράτη μέλη ως προς το επιδιωκόμενο αποτέλεσμα αλλά αφήνουν στην αρμοδιότητα των εθνικών αρχών την επιλογή του τύπου και των μέσων. Δεν παράγουν άμεσο αποτέλεσμα·
....

Στόχος και περιεχόμενο της προτεινόμενης απόφασης-πλαισίου

Σύμφωνα με το επεξηγηματικό σημείωμα που συνοδεύει την πρωτοβουλία του Βασιλείου του Βελγίου, η προτεινόμενη απόφαση-πλαίσιο έχει ως στόχο τη βελτίωση της συνεργασίας μεταξύ των κρατών μελών για την προστασία των παιδιών από τη σεξουαλική κακοποίηση, και αποβλέπει κυρίως στη διασφάλιση της αποτελεσματικής εκτέλεσης των ποινών στέρησης δικαιωμάτων που συνοδεύουν καταδικαστικές αποφάσεις για εγκλήματα αυτού του είδους.

Επί του παρόντος, δεν παρέχεται καμιά εγγύηση ότι, εάν επιβληθεί στερητική δικαιωμάτων ποινή σε ένα κράτος μέλος, θα παραχθούν νομικά αποτελέσματα στα λοιπά κράτη μέλη, ο καταδικασθείς, μάλιστα, μπορεί να κυκλοφορεί ελεύθερα στο έδαφος της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Έτσι, εάν ένα πρόσωπο καταδικαστεί για πράξεις παιδεραστίας σε ένα κράτος μέλος και του απαγορευτεί στο συγκεκριμένο κράτος να ασκεί δραστηριότητες δυνάμενες να το φέρουν σε επαφή με παιδιά, μπορεί να διαφύγει από την απαγόρευση αυτή, εάν εγκατασταθεί σε ένα άλλο κράτος μέλος.

Με την προτεινόμενη απόφαση-πλαίσιο, θα μπορούσε να τεθεί σε εφαρμογή η αρχή της αμοιβαίας αναγνώρισης των απαγορεύσεων που συνοδεύουν καταδικαστικές αποφάσεις που εκδίδονται στην αλλοδαπή για διάπραξη σεξουαλικών εγκλημάτων εις βάρος παιδιών. Κατά την άποψη του Βελγίου, στη λύση αυτή συμβάλλει και το γεγονός ότι το πεδίο εφαρμογής *ratione materiae* οριοθετείται με σαφήνεια και περιορίζεται σε έναν τομέα όπου έχουν εναρμονιστεί οι ορισμοί των αδικημάτων με την απόφαση-πλαίσιο αριθ. 2004/68/ΔΕΥ του Συμβουλίου της 22ας Δεκεμβρίου 2003 σχετικά με την καταπολέμηση της σεξουαλικής εκμετάλλευσης των παιδιών και της παιδικής πορνογραφίας[1]. Σημειώνεται ότι η νομική βάση για την εν λόγω απόφαση πλαίσιο είναι το άρθρο 29, το άρθρο 31 παράγραφος 1 σημείο γ) και το άρθρο 34 παράγραφος 2 σημείο β) της Συνθήκης ΕΕ.

[1] ΕΕ L 13, 20.1.2004, σ. 44.

Σύμφωνα με την απόφαση-πλαίσιο, τα κράτη μέλη θα έπρεπε να θεσπίσουν στην εθνική νομοθεσία τους ποινή στέρησης δικαιωμάτων για καταδικαστικές αποφάσεις που αφορούν τέτοια εγκλήματα.

Στόχος είναι, ως εκ τούτου, η βελτίωση της συνεργασίας μεταξύ των κρατών μελών, επιβάλλοντας στο κράτος μέλος όπου διαμένει ο καταδικασθείς να αναγνωρίσει την απαγόρευση που έχει επιβληθεί στην αλλοδαπή και να την εκτελέσει στο έδαφός του.

Για να διασφαλίσει την εφαρμογή της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης των ποινών στέρησης δικαιωμάτων και επιβολής απαγορεύσεων, το προτεινόμενο μέσο προβλέπει την ανταλλαγή πληροφοριών ποινικού μητρώου μεταξύ των κρατών μελών, ώστε να ενημερώνονται σχετικώς οι αρμόδιες αρχές του κράτους όπου μεταβαίνει ο καταδικασθείς. Επί του παρόντος, τα κράτη μέλη δεν διαθέτουν πλήρη άποψη των καταδικαστικών αποφάσεων που έχουν εκδοθεί κατά ενός προσώπου στην αλλοδαπή. Λαμβάνουν αυτομάτως γνώση μόνο των καταδικαστικών αποφάσεων που εκδίδονται σε άλλα κράτη μέλη εις βάρος δικών τους υπηκόων, σύμφωνα με το άρθρο 22 της ευρωπαϊκής σύμβασης για την αμοιβαία συνδρομή επί ποινικών υποθέσεων του 1959[1]. Αυτή η ελλιπής γνώση επιδεινώνεται από το γεγονός ότι αρκετά κράτη μέλη δεν εγγράφουν στα εθνικά ποινικά μητρώα που τηρούν τις καταδίκες που επιβάλλονται στην αλλοδαπή. Στην περίπτωση των ποινών στέρησης δικαιωμάτων και επιβολής απαγορεύσεων που σχετίζονται με τις εν λόγω καταδίκες, η κατάσταση καθίσταται ακόμα πιο προβληματική, καθώς τα μέτρα αυτά δεν εμφανίζονται αναγκαστικά στο ξένο ποινικό μητρώο.

Για να διορθωθεί η κατάσταση αυτή και για να εφαρμοστεί αποτελεσματικά η αρχή της αμοιβαίας αναγνώρισης των ποινών στέρησης δικαιωμάτων και επιβολής απαγορεύσεων, η προτεινόμενη απόφαση-πλαίσιο προβλέπει έναν ελάχιστο αριθμό υποχρεώσεων σχετικά με την ενημέρωση μεταξύ των κρατών μελών της Ένωσης.

Ένα τελευταίο κενό που επισημαίνεται στη συνεργασία στον τομέα αυτόν εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι ότι η συνεργασία αυτή στις περισσότερες περιπτώσεις παραμένει αυστηρά περιορισμένη σε μεταγενέστερες δικαστικές διώξεις και, ως εκ τούτου, στερείται οιασδήποτε προληπτικής χρησιμότητας. Ωστόσο, ο ίδιος ο σκοπός της στέρησης δικαιωμάτων είναι πρωτίστως η πρόληψη της τέλεσης νέων αξιόποινων πράξεων. Για τον λόγο αυτόν, έχει ζωτική σημασία να μπορούν να παράγουν αμέσως νομικά αποτελέσματα οι ποινές στέρησης δικαιωμάτων λόγω καταδικαστικής απόφασης που εκδίδεται στην αλλοδαπή, χωρίς να αναμένεται η διάπραξη νέων εγκλημάτων. Υπό την έννοια αυτή, δεν είναι ορθό η εξέταση του ξένου ποινικού μητρώου να επιτρέπεται μόνο για δικαστικούς σκοπούς, διότι η πρόσβαση σε αυτές τις πληροφορίες έχει κατά κύριο διοικητική και προληπτική σημασία. Αντιθέτως, πρέπει να θεσπιστεί η υποχρέωση των κρατών μελών να εξετάζουν τα ποινικά μητρώα του κράτους προέλευσης σε κάθε περίπτωση κατά την οποία ζητούνται πληροφορίες από τα δικά τους εθνικά ποινικά μητρώα, μεταξύ άλλων και όταν οι πληροφορίες που λαμβάνονται από τα ποινικά μητρώα είναι απαραίτητες για άδεια άσκησης ορισμένης δραστηριότητας, στο πλαίσιο του πεδίου εφαρμογής της απόφασης-πλαισίου.

Οι προτεινόμενες ουσιαστικές διατάξεις

Έτσι, **το άρθρο 1** ορίζει το αντικείμενο της απόφασης-πλαισίου, δηλαδή τον ορισμό των

[1] Συμβούλιο της Ευρώπης, ETS αριθ. 30.

κανόνων σύμφωνα με τους οποίους αναγνωρίζεται και εκτελείται από κράτος μέλος στο έδαφός του η απαγόρευση η οποία επιβάλλεται συνεπεία καταδίκης για τα εγκλήματα που προβλέπονται στα άρθρα 2, 3 και 4 της απόφασης-πλαισίου 2004/68/ΔΕΥ του Συμβουλίου της 22ας Δεκεμβρίου 2003 σχετικά με την καταπολέμηση της σεξουαλικής εκμετάλλευσης των παιδιών και της παιδικής πορνογραφίας[1].

Το άρθρο 2 περιλαμβάνει μια σειρά ορισμών.

Το άρθρο 3 καθιστά υποχρεωτική την εγγραφή στο ποινικό μητρώο του δράστη οιασδήποτε απαγόρευσης (προσωρινής ή οριστικής απαγόρευσης άσκησης επαγγελματικών δραστηριοτήτων που έχουν σχέση με τη φύλαξη παιδιών, η οποία επιβάλλεται μετά από καταδίκη για αδίκημα κατά την έννοια των άρθρων 2, 3 και 4 της απόφασης-πλαισίου 2004/68/ΔΕΥ του Συμβουλίου).

Το άρθρο 4 προβλέπει ότι όταν ένα κράτος μέλος όπου έχει καταδικαστεί ένα πρόσωπο αποστέλλει σε άλλος κράτος μέλος πληροφορίες ποινικού μητρώου, δυνάμει διεθνών κανόνων περί αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής επί ποινικών υποθέσεων, πρέπει να αναφέρει την απαγόρευση (και τη διάρκειά της) στο απόσπασμα του ποινικού μητρώου.

Το άρθρο 5 προβλέπει ότι οι πληροφορίες για το ποινικό μητρώο πρέπει να λαμβάνονται από την αρμόδια κεντρική εθνική αρχή.

Το άρθρο 6 ασχολείται με την αναγνώριση και την εκτέλεση της απαγόρευσης και αναφέρει συγκεκριμένα:

«1. Οι αρμόδιες αρχές του κράτους εκτέλεσης αναγνωρίζουν κάθε απαγόρευση, χωρίς να απαιτείται οιαδήποτε διατύπωση, και την εκτελούν, εκτός εάν οι αρμόδιες αρχές αποφασίσουν να επικαλεσθούν λόγο μη αναγνώρισης ή μη εκτέλεσης προβλεπόμενο στο άρθρο 7.
2. Όταν οι αρχές του κράτους εκτέλεσης πληροφορηθούν την ύπαρξη απαγόρευσης, διαβιβάζουν την πληροφορία αυτή στην αρμόδια αρχή προκειμένου να εφαρμοσθεί η παράγραφος 1. Η αρμόδια αρχή εκδίδει την απόφασή της εντός τριάντα ημερών από τη διαβίβαση της πληροφορίας».

Το άρθρο 7 καλύπτει τους λόγους μη αναγνώρισης ή μη εκτέλεσης και αναφέρει συγκεκριμένα:

---

[1] Σε γενικές γραμμές, τα εγκλήματα αυτά είναι:
- εξαναγκασμός παιδιού σε πορνεία ή σε συμμετοχή σε πορνογραφικές παραστάσεις, και κερδοσκοπία ή καθ' οιονδήποτε τρόπο εκμετάλλευση παιδιού για παρόμοιους σκοπούς·
- εισαγωγή παιδιού στην πορνεία ή σε συμμετοχή σε θεάματα πορνογραφίας·
- σεξουαλική δραστηριότητα με παιδί, όταν
i) γίνεται χρήση εξαναγκασμού, βίας ή απειλής,
ii) προσφέρονται χρήματα ή άλλου είδους αμοιβές ή παροχές ως πληρωμή προκειμένου το παιδί να συμμετάσχει σε σεξουαλικές δραστηριότητες, ή
iii) γίνεται κατάχρηση αναγνωρισμένης θέσης κηδεμονίας, εξουσίας ή επιρροής επί του παιδιού·
- παραγωγή παιδικής πορνογραφίας·
- διανομή, διάδοση ή μετάδοση παιδικής πορνογραφίας·
- προσφορά ή με άλλο τρόπο διάθεση παιδικής πορνογραφίας·
- απόκτηση ή κατοχή παιδικής πορνογραφίας·
- ηθική αυτουργία, συνέργεια και απόπειρα σε σχέση με τα εν λόγω εγκλήματα.

«Οι αρμόδιες αρχές του κράτους εκτέλεσης δεν αρνούνται την αναγνώριση ή εκτέλεση απαγόρευσης, εκτός εάν:
α) έχει παραγραφεί η ποινή σύμφωνα με τη νομοθεσία του κράτους εκτέλεσης, εφόσον η αξιόποινη πράξη υπάγεται στη δικαιοδοσία του κράτους αυτού σύμφωνα με την ποινική νομοθεσία του·
β) η καταδικαστική απόφαση ελήφθη ερήμην και ο ενδιαφερόμενος δεν είχε κλητευθεί αυτοπροσώπως ούτε είχε ενημερωθεί κατ' άλλο τρόπο για την ημερομηνία και τον τόπο της ακροαματικής διαδικασίας η οποία οδήγησε στην απόφαση η οποία ελήφθη ερήμην·
γ) ο ενδιαφερόμενος έχει καταδικασθεί για την αυτή πράξη στο κράτος εκτέλεσης».

Το άρθρο 8 προβλέπει ότι για την εκτέλεση απαγόρευσης, η αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης δεν μπορεί να απαιτήσει οιαδήποτε άλλη διατύπωση πέρα από το σχετικό έντυπο σχετικά με την ανταλλαγή πληροφοριών ποινικού μητρώου.

Το άρθρο 9 προβλέπει ότι τα κράτη μέλη πρέπει να λαμβάνουν κάθε απαραίτητο μέτρο για να εξασφαλίζουν τη δυνατότητα άσκησης ένδικου μέσου, χωρίς ανασταλτικό αποτέλεσμα από τον καταδικασθέντα, κατά της αναγνώρισης και της εκτέλεσης της απαγόρευσης και ότι οι ουσιαστικοί λόγοι που οδήγησαν στην καταδικαστική απόφαση και στην επιβολή της κύρωσης δεν αμφισβητούνται ενώπιον δικαστηρίου του κράτους εκτέλεσης.

Το άρθρο 10 ασχολείται με μεταγενέστερα μέτρα που αφορούν την απαγόρευση, όπως η επανεξέταση, η απονομή χάριτος, η αμνηστία, η αποκατάσταση και η διαγραφή.

Τα άρθρα 10 και 11 ασχολούνται με την εφαρμογή και την έναρξη ισχύος αντιστοίχως.

Η κατάλληλη νομική βάση

Η Επιτροπή Πολιτικών Ελευθεριών υπέβαλε το ερώτημα εάν ήταν σκόπιμο να προστεθεί στη νομική βάση (όπως προτείνει ο εισηγητής της στην πρώτη τροπολογία του σχεδίου έκθεσής του) το σημείο γ) του άρθρου 31 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΕ, πέρα από το σημείο α) της ιδίας διάταξης και το άρθρο 34 παράγραφος 2 σημείο β).

Οι λόγοι που δίνονται στο σχέδιο έκθεσης για την προσθήκη της εν λόγω διάταξης είναι οι εξής:

«Δεδομένου ότι ο στόχος του μέσου είναι διττός: αφενός να βελτιωθεί η πρόσβαση στις πληροφορίες που αναφέρονται στις απαγορεύσεις (κυρίως δε μέσω της υποχρεωτικής εγγραφής των απαγορεύσεων στο ποινικό μητρώο) και αφετέρου να καταστεί υποχρεωτική η εκτέλεσή τους.

Δεδομένου ότι το ποινικό δίκαιο διαφέρει από κράτος μέλος σε κράτος μέλος, είναι απαραίτητο να διασφαλιστεί ότι οι κανόνες που διέπουν τις ποινικές καταδίκες θα είναι σε κάποιο βαθμό συμβιβάσιμοι μεταξύ τους.»

Υπενθυμίζεται ότι το άρθρο 31 παράγραφος 1 σημείο γ) αναφέρει τα εξής:

[Η από κοινού δράση για τη δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις περιλαμβάνει, μεταξύ άλλων, τα εξής:]

«γ) εξασφάλιση της συμβατότητας των κανόνων που εφαρμόζονται στα κράτη μέλη, στο βαθμό που είναι αναγκαίο, για τη βελτίωση της εν λόγω συνεργασίας».

Ως εκ τούτου, το ερώτημα που πρέπει να απαντηθεί είναι εάν η προτεινόμενη απόφαση-πλαίσιο υπερβαίνει τη «*διευκόλυνση και επιτάχυνση της συνεργασίας μεταξύ των αρμόδιων υπουργείων και των δικαστικών αρχών ή αντίστοιχων αρμόδιων αρχών των κρατών μελών, συμπεριλαμβανομένης της συνεργασίας, όταν ενδείκνυται, μέσω της Eurojust, σε σχέση με τη διεξαγωγή δικών και την εκτέλεση αποφάσεων*», όπως προβλέπεται στο άρθρο 31 παράγραφος 1 σημείο α).

Δεδομένου ότι δεν υπάρχουν διαδικαστικά κωλύματα, αυτό είναι το μόνο ερώτημα που πρέπει να απαντηθεί.

Λαμβάνοντας υπόψη απλώς το αντικείμενο της απόφασης-πλαισίου, όπως ορίζεται στο άρθρο 1 –«*Σκοπός της είναι ο ορισμός κανόνων σύμφωνα με τους οποίους αναγνωρίζεται και εκτελείται από κράτος μέλος στο έδαφός του η απαγόρευση η οποία επιβάλλεται συνεπεία καταδίκης για τα εγκλήματα αυτά*»– η παραπομπή στο άρθρο 31 παράγραφος 1 σημείο γ) θα ήταν σκόπιμη αλλά ως εκ περισσού.

Ωστόσο, καθίσταται σαφές από την περαιτέρω εξέταση των διατάξεων της προτεινόμενης απόφασης-πλαισίου ότι ορισμένες εξ αυτών ουσιαστικά αποβλέπουν στη διασφάλιση της συμβατότητας των κανόνων που ισχύουν στα κράτη μέλη κατά την έννοια του άρθρου 31 παράγραφος 1 σημείο γ).

Συγκεκριμένα, το άρθρο 3 απαιτεί από τα κράτη μέλη να «*λαμβάνουν τα απαραίτητα μέτρα για την εγγραφή όλων των απαγορεύσεων στο ποινικό μητρώο*». Το επεξηγηματικό σημείωμα που συνοδεύει τη βελγική πρωτοβουλία δεν θα μπορούσε να το θέσει σαφέστερα: «*Η απόφαση-πλαίσιο επιβάλλει ρητά στα κράτη μέλη την υποχρέωση να προβλέπουν στην εθνική τους νομοθεσία ποινή απαγόρευσης η οποία θα συνοδεύει τις καταδίκες για αυτού του είδους τα αδικήματα*».

Επιπροσθέτως, το άρθρο 6 απαιτεί από τα κράτη μέλη να «*αναγνωρίζουν κάθε απαγόρευση, χωρίς να απαιτείται οιαδήποτε διατύπωση, και* [να] *την εκτελούν*». Στη συνέχεια, το άρθρο 7 περιλαμβάνει έναν περιορισμένο κατάλογο περιπτώσεων στις οποίες οι εθνικές αρμόδιες αρχές δύνανται να αρνηθούν να αναγνωρίσουν και να εκτελέσουν την απαγόρευση. Το άρθρο 8, από την πλευρά του, θέτει ως μόνη προϋπόθεση για την εκτέλεση της απαγόρευσης την υποβολή ενός συγκεκριμένου εντύπου. Τέλος, βάσει του άρθρου 9 τα κράτη μέλη πρέπει «*να εξασφαλίζουν τη δυνατότητα άσκησης ενδίκου μέσου χωρίς ανασταλτικό αποτέλεσμα, από τον καταδικασθέντα*».

Όλες οι διατάξεις αυτές υπερβαίνουν τη διευκόλυνση και επιτάχυνση της συνεργασίας μεταξύ των αρμόδιων εθνικών αρχών κατά την έννοια του άρθρου 31 παράγραφος 1 σημείο α) της Συνθήκης ΕΕ.

Μάλιστα, θα απαιτήσουν πιθανώς τροποποιήσεις τουλάχιστον στους κώδικες ποινικής δικονομίας των κρατών μελών. Ως εκ τούτου, μπορεί να θεωρηθεί ότι ως στόχο έχουν την εξασφάλιση της συμβατότητας των κανόνων που εφαρμόζονται στα κράτη μέλη κατά την έννοια του άρθρου 31 παράγραφος 1 σημείο γ) της Συνθήκης ΕΕ.

Κατά τη συνεδρίασή της στις 22 Νοεμβρίου 2005, η Επιτροπή Νομικών Θεμάτων αποφάσισε, ομόφωνα[1], να σας συστήσει ότι η νομική βάση για την προτεινόμενη απόφαση πρέπει να είναι όχι μόνο το άρθρο 31 παράγραφος 1 σημείο α) και το άρθρο 34 παράγραφος 2 σημείο β) της Συνθήκης ΕΕ, αλλά και το άρθρο 31 παράγραφος 1 σημείο γ) αυτής.

Με εξαιρετική εκτίμηση,

Giuseppe Gargani

[1] Ήταν παρόντες κατά την ψηφοφορία οι βουλευτές Giuseppe Gargani (πρόεδρος), Rainer Wieland (αντιπρόεδρος), Antonio López-Istúriz White (συντάκτης γνωμοδότησης), Maria Berger, Bert Doorn, Nicole Fontaine, Othmar Karas Piia-Noora Kauppi, Kurt Lechner, Klaus-Heiner Lehne, Arlene McCarthy, Μαρία Παναγιωτοπούλου-Κασσιώτου, Michel Rocard, Aloyzas Sakalas, Nicola Zingaretti και Tadeusz Zwiefka.